

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **ML Group s. r. o.**, Chabařovická 1796/13a, Praha 8, zastoupené advokátem Mgr. Jířím Kokešem, nám. T. G. Masaryka 153, Příbram, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2019, čj. 35815/19/5300-21445-711275, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 7. 2021, čj. 14 Af 49/2019-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

[1] Úvodem je s ohledem na argumentaci žalobkyně v kasační stížnosti vhodné přiblížit procesní vývoj věci, a to zejména řízení předcházejících.

[2] Zajišťovacím příkazem Finančního úřadu pro hl. m. Prahu (správce daně) ze dne 6. 3. 2017 bylo žalobkyni uloženo zajistit úhradu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2016. Správce daně přitom vycházel z názoru, že žalobkyně obchodovala se subjekty zapojenými v podvodném řetězci transakcí. Stěžovatelka dále uvedla, že tento zajišťovací příkaz, jakož i rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2017 o odvolání žalobkyně proti němu, zrušil městský soud rozsudkem ze dne 30. 1. 2019, čj. 9 Af 21/2017-84. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, o které NSS rozhodl rozsudkem ze dne 25. 2. 2020, čj. 4 Afs 82/2019-61, tak že rozsudek městského soudu ze dne 30. 1. 2019 zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Městský soud ve věci opětovně rozhodl dne

23. 9. 2020, kdy žalobu zamítl. Řízení o kasační stížnosti stěžovatelky proti tomuto rozsudku NSS usnesením ze dne 7. 12. 2020, čj. 4 Afs 321/2020-41, zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

[3] V nyní projednávané věci pak správce daně rozhodnutími ze dne 15. 12. 2017 a ze dne 31. 10. 2018 doměřil žalobkyni DPH za zdaňovací období únor 2016 ve výši 61 947 Kč a přede-psal penále ve výši 12 389 Kč, a za zdaňovací období listopad 2016 doměřil žalobkyni DPH ve výši 6 534 435 Kč a přede-psal penále ve výši 1 306 887 Kč.

[4] Proti těmto rozhodnutím podala žalobkyně odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 9. 2019 zamítl a potvrdil rozhodnutí správce daně.

[5] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu k městskému soudu, který ji rozsudkem uvedeným v záhlaví zamítl.

2. Shrnutí argumentů kasační stížnosti, vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

[6] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností.

[7] V kasační stížnosti stěžovatelka citovala bod 63 napadeného rozsudku a městskému soudu vytkla, že svůj závěr o neunesení důkazního břemene stěžovatelkou založil jen na účetních a formálních nedostatcích daňových a účetních dokladů, které jsou „běžnou součástí každodenního obchodního života“.

[8] Stěžovatelka se pak podrobně věnovala zpochybňování zákonnosti a přiměřenosti zajišťovacího příkazu ze dne 6. 3. 2017, přičemž namítala, že jí nemůže být přičítána účast v podvodných řetězcích s DPH. Věnovala se rovněž metodickému pokynu Generálního finančního ředitelství k vydávání zajišťovacích příkazů. Stěžovatelka vytkla, že nebyla zohledněna její dobrá víra, že uzavírané obchody byly v pořádku. Popřela, že by věděla o průběhu jakýchkoli transakcí mezi společnostmi, jejichž cílem snad bylo krácení daňových povinností.

[9] Stěžovatelka také namítla, že správci daně dodala veškeré podklady, kterými prokázala oprávněnost nárokováného odpočtu DPH. Svědci H. a B. pak potvrdili správnost a pravdivost jí předložených dokladů, jakož i samotné realizované obchody. Správce daně však nevyslechl svědka D., čímž stěžovatelku zkrátil na jejím právu prokázat svá tvrzení o obchodních případech.

[10] Stěžovatelka navrhla, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[11] Žalovaný zdůraznil, že kasační námitky, které se týkají zákonnosti a přiměřenosti zajišťovacího příkazu, nesouvisí s nyní projednávanou věcí. Zapojení stěžovatelky v podvodem zasaženém řetězci transakcí nebylo důvodem nepřiznání nároku na odpočet DPH.

[12] Ostatní námitky pak představují jen povšechný nesouhlas se závěry městského soudu, který se „překvapivě“ pečlivě zabýval obecnými žalobními námitkami.

pokračování

[13] Svědecký výslech p. D. nesouvisí s nyní projednávanou věcí.

[14] Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[15] V replice stěžovatelka uvedla, že právě nepodložené podezření finančních orgánů, že byla součástí jakéhosi podvodného řetězce na DPH, bylo „spouštěčem“ nastalé situace a vedlo k daňové kontrole stěžovatelky apod.

3. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[16] Kasační stížnost není důvodná.

[17] V první řadě je nutné ve shodě se žalovaným konstatovat, že veškeré námitky, které se týkají vydání zajišťovacího příkazu, otázky jeho zákonnosti či přiměřenosti apod. nemají žádný vztah k nyní projednávané věci. Žádný zajišťovací příkaz není předmětem tohoto řízení.

[18] Toto řízení se týká výlučně doměření DPH za zdaňovací období únor 2016 a listopad 2016. Důvodem neuznání nároku na odpočet DPH za daná zdaňovací období bylo to, že stěžovatelka neunesla své důkazní břemeno ohledně splnění podmínek pro odpočet DPH dle § 72 a § 73 zákona o dani z přidané hodnoty. Z tohoto důvodu je zhora zbytečné (a s ohledem na předmět nynějšího řízení i nemožné) se námitkami, které se vztahují k zajišťovacímu příkazu, zabývat.

[19] Městský soud se žalobními námitkami stěžovatelky přes jejich značnou obecnost podrobně zabýval, jednotlivé důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu. Jeho argumentace je pečlivá a přesvědčivá. Proti tomu však stěžovatelka jen cituje bod 63 napadeného rozsudku a obecně namítá, že s těmito závěry nesouhlasí. Není však zřejmé, proč konkrétně - v tomto směru stěžovatelka jen uvádí, že nedostatky daňových a účetních dokladů jsou běžnou součástí každodenního obchodního života. Tomu ovšem může NSS jen přisvědčit, protože se s těmito nedostatky ve své rozhodovací činnosti rovněž pravidelně setkává. Tyto nedostatky také pravidelně vedou k neunesení důkazního břemene daňovým subjektem a k neuznání nároku na odpočet DPH. Tato kasační námitka tedy jen potvrzuje správnost závěrů finančních orgánů a městského soudu.

[20] Na výše uvedeném nic nemění ani námitka, že svědci H. a B. potvrdili správnost a pravdivost jí předložených dokladů, jakož i samotné realizované obchody. Tato námitka je opět zcela nekonkrétní a neobsahuje žádnou oponenturu k závěrům žalovaného a městského soudu, kteří se podrobně s těmito výpověďmi vypořádali a dovodili jejich neprůkaznost.

[21] Poslední námitkou, která se vztahuje k nyní projednávané věci, je námitka neprovedení výslechu svědka D.. Ani tato námitka není důvodná. NSS opět ve shodě se žalovaným konstatuje, že tento svědek měl dle stěžovatelky jako jediný jednatel a společník DOLFANO PLUS s. r. o. potvrdit skutečnosti ohledně dodání minibagru TAKEUCHI. Tato transakce se však uskutečnila ve zdaňovacím období září 2016. proto byl tento svědek správcem daně vyslechnut jen k tomuto období (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2021, čj. 17 Af 24/2020-49, který se týká zdaňovacího období září 2016 a jímž

byla žaloba stěžovatelky zamítnuta; řízení o kasační stížnosti stěžovatelky bylo zastaveno usnesením NSS ze dne 21. 4. 2022, čj. 7 Afs 10/2022-38). Stěžovatelkou navržený výslech tohoto svědka tedy nemá jakoukoli souvislost s touto věcí.

4. Závěr a náklady řízení

[22] NSS na základě výše uvedeného zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu